

ÉÉN OPDRACHTGEVER, TOCH IB-ONDERNEMER

Ook als zelfstandige met één opdrachtgever in een jaar, en bijna geen investeringen, kun je wel degelijk ondernemer voor de inkomstenbelasting zijn. Voorwaarde is dat je ondernemersrisico loopt en aansprakelijk bent voor eventuele schade, zo heeft het Hof Den Haag geoordeeld (bron: ECLI:NL:GHDHA:2018:1184).

Zelfstandigheid

In de rechtszaak draaide het om een zzp'er die als draaier en topper in de paprikateelt werkt. De inspecteur merkte de inkomsten aan als resultaat uit overige werkzaamheden en niet als winst uit onderneming, omdat de man geen reclame voor zichzelf maakte en nauwelijks investeringen in zijn onderneming heeft gedaan. De man was niet verzekerd voor arbeidsongeschiktheid en had geen bedrijfsaansprakelijkheidsverzekering. Hij werkte voor één opdrachtgever. Reden voor de rechtbank om de inspecteur gelijk te geven.

Ondernemersrisico

Het Hof verwerpt de uitspraak in hoger beroep. Het Hof is van oordeel dat de man zijn werkzaamheden zelfstandig en voor eigen rekening verricht en daarbij ondernemersrisico loopt.

Dit risico zit hem in het aannemen van een opdracht tegen een totaalbedrag qua aanneemsom. Tegenvallers in het werk zijn voor zijn rekening en risico. Dat hij maar één opdrachtgever heeft, was voor het Hof geen punt. De zzp'er hoefde niet op zoek naar nieuwe opdrachtgevers, hij was al fulltime aan het werk. En in zijn specialistische branche loopt acquisitie van nieuwe opdrachten niet via reclame.

 De vraag of u ondernemer bent voor de IB en recht hebt op zelfstandigenaftrek wordt beantwoordt op basis van drie criteria. Uw NOAB-adviseur kan u adviseren.

CHECKLIST VASTE KOSTENVERGOEDING

Een vaste kostenvergoeding voor een werknemer voorkomt de administratieve rompslomp van declaraties

en losse bonnetjes en andere betaalbewijzen. Het is belangrijk dat u de onderstaande punten in acht neemt.

1

Als werkgever heeft u te maken met de werkkostenregeling (WKR). U mag maximaal 1,2% van uw totale fiscale loon, de zogenaemde vrije ruimte, besteden aan onbelaste vergoedingen, verstrekkingen en terbeschikkingstellingen voor uw werknemers.

2

Met de komst van de WKR mag u alleen een onbelaste vaste kostenvergoeding geven voor gerichte vrijstellingen (zoals reiskosten, verhuiskosten en studie), en voor intermediaire kosten. Dit zijn de kosten die de werknemer ten behoeve van de werkgever maakt. Andere vergoedingen zijn alleen onbelast als deze in de vrije ruimte vallen.

3

De kosten moeten worden gemaakt voor het werk ("in verband met het verwerven van loon") en een reële kostenvergoeding voor gemaakte kosten vormen.

4

Kiest u voor een vaste kostenvergoeding, dan moet deze duidelijk zijn onderbouwd. Dat moet vooraf gebeuren. U kunt niet achteraf, bij een controle, de vergoeding verantwoorden.

5

Uit de omschrijving moet helder zijn welke kosten onder de vaste kostenvergoeding vallen. Bij een medewerker in de buitendienst kunt u denken aan de kosten voor het werken vanuit thuis, maaltijden onderweg en de kosten voor de auto, zoals parkeergelden en de kosten voor de wasstraat.

6

Bij het vaststellen van de vergoeding moet u de bedragen voor deze posten afzonderlijk vastleggen. Een (periodieke) steekproef van deze kosten is niet verplicht, maar wel verstandig als onderbouwing bij een controle.

7

Om discussies met uw werknemer over declaraties te vermijden, is het verstandig de afspraken vast te leggen - bijvoorbeeld in een declaratiereglement - waarin duidelijk staat welke kosten onder de vaste kostenvergoeding vallen en welke daar bovenop kunnen worden gedeclareerd.

Uw NOAB-adviseur kan u precies aangeven welke kosten onder de werkkostenregeling mogen worden vergoed, welke niet en hoe u deze uitgaven in de boekhouding verwerkt.